

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotični naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Še druge izjave po volitvah na Hrvatskem.

Ves pošteti politični svet severnih in južnih Slovanov, ki premišluje zaresno preteklost in bodočnost, obžaluje odkritosrčno, da je kruta nadsila in popačenost te dni zmagala na Hrvatskem. Opozicijo so do najmanjših odlomkov z najhujšimi sredstvi teptali in formalno priborili zdaj strahujoči madjarski vladi zmago.

Te zmage se poleg madjarske vlade najbolj vesele tisti, za katere deluje sedanji madjarski sistem:

Nemci z židovstvom si manejo roke tudi z stran triumfa, ki si ga je zaslužil ban grof Khuen.

„Deutsche Ztg.“, ki se zdaj na prvem mestu odlikuje v hujskanji proti Slovanom, je posvetila madjarski zmagi poseben članek z naslovom: „Der croatische Wetterwinkel.“ V tem sestavku se spo-

minja slavne zgodovine hrvaške in sosebno tudi dogodkov l. 1848., katerega hrupnega in osodnega leta, da so jedini Hrvatje rešili državo in dinastijo. List pripoznava, da imajo Hrvatje za cesarstvo največje zasluge, in da so vsled tega vredni tudi posebne odlike mej avstrijski narodnostimi.

Kljubu temu zmaguje v listu ne čut sočutja, ampak gola politična sebičnost, ko pristavlja: Z nemškega stališča nam je le želeto, da se Madjarom posreči vzdržati zvezo Hrvatske z Ogersko in potisniti v stran (schachmatt zu setzen) one jugoslovanske radikalce, ki delajo na razrušenje državno-pravne zveze mej Ogersko in Hrvatsko, in ki sanjajo o jugoslovanskem kraljestvu, v katerem bi imela Hrvatska prvo mesto.

Ta izjava pač kaže jasno dovolj, koliko je vredna ona hrvatska stranka, katera se bo s povečano večino uklanjala Tiszini politiki pod imenom „narodne stranke“.

Mnogokdo si ne bi mogel raztolmačiti, zakaj nemško-nacijonalna stranka v Cislitaviji z jedne strani zahteva, da bi se Dalmacija odcepila od naše državne polovice, torej da bi se ta najjužniša obmorska pokrajina združila z Ogersko potom priklapljenja dejanske „trojedine kraljevine“, v tem, ko se ista nemška stranka boji, da bi si Hrvatje s povečanjem tega geografskega obsega ne ustvarili skupine, ki bi nagajala ali celo zapretila velikomemški uzor okroženja Nemčije na slovanskem jugu!

Tu je razločevati, da Nemci bi radi odcepili od cislitavskih južnih dežel samo Dalmacijo, da bi s tem oslabili slovansko desnico v državnem zboru in tako za vselej dobili stalno večino v tem zboru in bi tako neomejeno določevali osodo Čehom in Slovincem. Slovencev nečejo privoščiti Madjarom, ker Slovence so že sami dovolj oslabili in bi za končno podjarmljenje Slovencev po odcepljenji Dalmacije (kakor tudi Galicije) že sami skrbeli.

Hrvatske opozicije ali pravih narodnih zastopnikov v hrvatskem pa se boje Nemci zategadelj, ker so mej temi zastopniki tudi taki, ki ne želijo Hrvatski samo Dalmacije, ampak tudi Slovence, ali kakor nas oni imenujejo; planinske Hrvate.

Tako pridruženje bi ne utrdilo v resnici samo hrvatskosrbski narod sedanje Hrvatske, ampak še v

veliko veči meri tudi Slovence, ki bi se tako lažje oteili preteče jim narodne smrti. Da bi se Slovenci rešili, tega se najbolj boje Nemci, in zaradi tega so proti vsakemu združenju mej njimi samimi in jednako, če ne še bolj, proti priklapljenju k drugim južnim avstrijskim Slovanom.

Zato je jako čudno vedenje češkega kluba, ki odobruje sedanjo politiko na Hrvatskem ter se še izraža, kakor da bi „narodna stranka“ v resnici zastopala prave interese na Hrvatskem. Praška „Politik“ se izgovarja, češ, da večina hrvatskih zastopnikov mora biti vendar pravi zastop, pravi odmev narodnih interesov. Kakor da bi ne bilo možno ustvariti večine, ki slepa tava za jedno ali dvoje vodečih osob, ki so se uklonile iz zmote ali sebičnih dobičkov, kakor da bi Čehi sami ne imeli skušenj iz bližnje preteklosti, ko so se ustvarjale umetne večine na Češkem, in kakor da bi ne imelo isto glasilo pred očmi Moravske, kjer jako umetna večina gospoduje nad tremi četrtinami češkega naroda!

In naposled kakor da bi se ne utegnile večine zmotiti, o čemer so žalostne priče najplemenitiši hrvatski rodoljubi sami. Ti rodoljubi so ob svojem času opustili Dunajski skupni državni zbor, ter s tem pomagali ustvariti ono obliko duvalizma, s katero teptajo zdaj Hrvatsko Madjari, katerim so isti rodoljubi preveč verovali. Ako oni hrvatski rodoljubi zdaj obžalujejo svoje nekdanje postopanje in delujejo zdaj neposredno ali posredno v opoziciji, je to pač največji dokaz, da je opozicija, hudo skušena opozicija na resnični poti, nego po vladi povzdignena in ustvarjena sedanja „narodna stranka.“

„Politik“ meni ob jednom, da tudi Slovenci morajo biti nasprotni Starčevićcem, češ, da ti zahtevajo za-se Slovence, in ti da bi gotovo ne hoteli stopiti v kolo pristašev Starčevićevih, že zaradi tega, ker niso ti načrti zdaj izvršljivi.

Glasilu češkega kluba je treba tukaj opomniti, da naj se uči, kaj je Slovincem koristno iz končnih namer, katere imajo v enakem zmislu Nemci, Čehi in Slovenci. Slovenci ne bodo nikdar več stopali na ozkosrčno filološko stališče, da bi zdrave politične nazore zrelih hrvatskih politikov zametali morda jedino zastran nepreljubnega, pa dej-

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Triindvajseto poglavje.

(Dalje.)

Ko bi bila Mabel bolj izvedena v boleznih, ne čudila se bi bila besedam, kajti zvedeni so se le čudili, kako je Roza sploh še toli dolgo živela. A Mabel doslej še ni izkusila, kako naglo in gotovo sledi smrt bolezni, katere razvitek je od dne do dne opazovala. Groza jo je obhajala, ko se je brzo napravila ter sledila majhnemu selu, ki je bil toli naglo odtekel, kot je bil prej pritekel. Akopram je bil dan vroč, vendar ni čakala voza, ampak šla je nekaj peš ter se je potem usedla v prevozno kočijo, ki jo je nagloma tja pripeljala.

Izvenredno mirna in otožna je bila mala ulica. Sosedje so pogledavali za mimo gredočo Mabelo ter se čudili, ali kaj ve, kako strahovito se je Roza v dveh urah spremenila. Otroci so opustili igre in dva starejša otroka sta se jokala na pragu zaprte prodajalnice. Mabel se je približavala mali ulici, ki

je v ozadiju v hišo držala. Ustopivši srečala je mladega voznika, Rozinega zvestega prijatelja, ki se je s hodničnim rokavom oči brisal ter je ni opazil, dokler ni obstala, da bi ga mimo pustil. Ko se je ozrl, izpoznal jo ter skrbno vprašanje v očeh čital, rekel je s tihim, tresočim glasom: „Umira; pravijo da dne ne more preživeti.“ Potem je ustne močno stisnil, kot to navadno storé krepki možje, kadar jih čuti premagujejo; hitel je mimo nje prek ulice ter v nasprotni veži izginil.

V skromnem dvorišči prale so razne ženske ali so pa perilo obešale; ko je nagloma šla pod obešenim perilom, sledilo jej je marsikatero oko z žalostnim sočutjem. Tu pa tam so jo pa otroci pogledovali s prosečimi očmi, kot bi se nadejali, da s soboj nosi čarobno moč in da je došla, da bi Rozo zopet ozdravila. Prav pred durmi pa je obstala, mislé, da jo je angelj smrti prehitel; kajti pred durmi je na leseni kladi stegnen ležal osamljen človek, ki je krčevito vzdihoval. Precej je v njem izpoznala Ivana. Ubogi dečko je bil najbrže v najgorenjši bolečini se tja ulegel ter je bil v obupnosti prve srce razdirajoče žalosti vse krog sebe izpozabil. Glava je slonela na rokah, roke so pa oprijemale klado, kot bi se boril z vnanimi ovirami,

da bi notranjo srčno bolečino nekoliko si olajšal. Velikost njegove bolečine se je lahko nekoliko sodila po krčevitem valovanju njegovih prsij in po silovitem jokanju (hysterical choking in his throat).

V srce smilil se jej je deček, katerega ni upala nagovoriti. Ker je mislila, da se v sobi jednako godi, obotavljala se je, ali bi ustopila ali ne. Kar jej nasproti pride jokajoča udova, ki jo je bila skozi okno zagledala. Mabel jej je stisnila roko ter jej pokazala žalujočega Ivana.

„Ubogi dečko,“ rekla je gospa Hopova žalostna, „hudo ga ima, temu ni čuda. Govorila je z njim,“ pristavila je šepetaje, „in tako lepo, da tega do smrti ne bode izpozabil. Sedaj spava tako mirno, kot jagnje. Vprašanje je, ali se zopet zbudi. A če se zopet prebudi, mislila bi jaz, gospica Mabel, da bi jedenkrat še rada videla vaše obličje. Po noči je dvakrat vprašavala za vas. Če tedaj hočete ustopiti — — —“

Mabel jej je molče, ker govoriti ni mogla, sledila v malo sobo. Roza je res sladko spavala, Ročice je imela prek prs križem sklenjene, svetle lase prek blazine razširjene in smešljaji so igrali po nje obličji ter baje o nebeskih sanjah pričali. Minula je cela ura in še vedno je spavala. V sobi

stveno indiferentnega imena, s katerim Slovence nazivljejo ti politik.

Slovinci, kakor Hrvatje, dobro vedó, da je treba prej storiti konec duvalizmu, predno bo možno pridružiti Slovence drugim avstrijskim Slovanom; ali s tem je tudi dokazano, da se hrvatski rodoljubi drže pravih političnih nazorov, ker gledajo v bodočnost. In Slovenci in Hrvatje bodo morali sami Čeha podrezati, da postavijo sebi trdna tla, in s tem omogočijo tudi Slovincem združenje lastnega naroda v jedno upravno pokrajino. Čehi morajo storiti prvi korak; s tem olajšajo hrvatskim rodoljubom spolnenje onega načrta, ki ga imenuje „Politik“ zdaj nepraktičnega. Ta načrt je vsaj toliko vreden in uzoren, kakor da bi Čehi z zaresnostjo potegnili se tudi za ogerske Slovake, ki so zdaj popolnem v rokah Madjarov, brez vsakega zastopnika v ogerskem državnem zboru. Ločeni so Slovaki od Čehov iz istih skupnih namer in v isto skupno nemško in velikonemško korist, kakor Slovenci od Hrvatov. Te in one so umetno razkosali politično, potem ko so jim usilili poprej z jednako politično namero tuj abc, tuje pismo in samo z razločkom narečij razdeljene pisne jezike. Gospoda na Veltavi naj nam ne zameri, če sodimo hrvatske poslednje volitve drugače, nego jih razpravlja glasilo češkega kluba. Tolažimo se pa tako ali tako, da Slovani v obče z nami jednako sodijo.

Yporej.

Bismarckovi neuspehi.

Strah pred Francozi moti mirno spanje nemškemu kancelarju. Čuti, da njegovemu delu, kateremu je posvetil vse svoje sile, zjedinjenej Nemčiji, preti resna nevarnost izza Voges. Dolgo si že ubija glavo, kako bi odstranil to nevarnost, pa se mu pri vsej njegovih prikanjenosti posrečiti neče.

Da bi za zmiraj odvrnil to veliko nevarnost, je pred dvanajstimi leti hotel se z vso silo navaliti na Francijo, da jo popolnem uniči. Namen se mu pa ni posrečil, ker so na Nevi spoznali, da bi uničenje Francije bilo Rusiji nevarno. Ruski car dal je Nemčiji razumeti, da ne bode imela opraviti samo s Francozi, ampak tudi z Rusi, ako začne veliki boj za uničenje Francije. Bismarck je obetal Rusom to in ono, da bi mu le dovolili, uničiti največjega sovražnika Nemčije. V Peterburgu se pa z nobenimi obljubami zapeljati neso dali.

Ker tako ni mogel doseči svojega namena, poprijel se je drugih sredstev, toda ne s posebnim uspehom. Najprej je Francoze zamotal v kolonijalno politiko. Misli si je, če bodo imeli dosti dela v Aziji in Afriki, ne bodo imeli časa misliti na „revanche.“ Poleg tega bi pa kolonijalna politika utegnila vzbujati sovraštvo mej Francozi in Angleži. Ob svojem času se je že res kazalo, da se v Franciji želja po maščevanju začenja ohlajati. Gambetta in Ferry, zlasti poslednji, sta se že kazala Nemčiji precej prijazna. Nakrat se pa vse preobrne. Po padu Ferryjevega ministerstva prišel je na krmilo Freycinet, z njim je postal vojni minister general Boulanger.

Nova vlada je omejila kolonijalno politiko, kolikor je bilo mogoče že zategadelj, ker so baš

tonkinške zadeve bile uzrok padu Ferryeve vlade. Prva skrb jej je bila, da zbere in okrepi vse sile doma. Boulanger je sklenil preorganizovati vojsko in tako povečšati moč države. Ker je bil jako priljubljen pri častnikih, ter je bil ves naudušen za zboljšanje vojnih sil svoje domovine, posrečilo se mu je tudi mej častniki povzdigniti vojni duh. Častniški stan pridobil si je novo veljavo. Vojaška uniforma poprej v Parizu ni bila posebno v čislju. Častniki so hodili izven službe navadno civilno oblečeni. Vse to se je premenilo za Boulangerjevega ministrovanja. Uniforma pridobila je veljavo in civilno oblečenega častnika nesi več videl. Vojska se je v mnogih obzirih hitro zboljševala, kar je Bismarcku napravljalo nove skrbi.

Poleg tega se je pa še nekaj družega prigodilo, kar pač nemškemu kancelarju ni pomanjšalo skrbi. Rusija in Francija sta se jeli bolj približevati, ko so v Peterburgu spoznali, da Nemčija povsod skuša le škodovati Rusiji. Bismarckove kosti je začel pretresavati strah, da se bodo v odločilnem trenutku Rusi in Francozi zvezali, ter vzajemno napali Nemčijo, da jo uničijo, zlasti odkar je general Boulanger postal v Rusiji ravno tako popularen, kakor v Franciji. Francoska vlada si je naklonjenost Rusije posebno s tem pridobila, da je osobito v bolgarskih zadevah podpirala rusko politiko.

Nemški kancelar začel je ubijati si glavo, kako bi mogel odstraniti Boulangerja, hkratu pa zopet pridobiti si prijateljstvo Rusije. Nemški in drugi podmičeni listi začeli so francoskega vojnega ministra strašno napadati. Da bi ga pripravili ob veljavo pri francoskem narodu, začeli so kričati, da hrepeni po diktatorstvu ter bode, ostane li še nekaj časa vojni minister, proglasil se cesarjem. Na ta način so ga res pripravili ob zaupanje pri velikem delu francoskih republikancev, zlasti pri starejših, kateri se še spominjajo, kako je Napoleon III. nakrat naredil konec republiki. Po dveh ministerskih krizah moral se je umakniti general Boulanger s pozorišča. Bismarck se je nadejal, da bode z Boulangerjem tudi konec francosko-ruskemu prijateljstvu.

Jedva je začelo novo ministerstvo svoje delovanje, že se je pokazalo, da se je nemški kancelar jako motil v svojih računih. Novi vojni minister, general Ferron, hoče nadaljevati delo svojega prednika le še v povečšanej meri. Ne le, da hoče izvesti vse reforme, katere je nameraval Boulanger, temveč hoče storiti za zboljšanje vojske še več. Ker je sicer v političnem življenju miren in zmeren, ter ne išče povsod popularnosti, mu bosta zbornica in senat bolj zaupala, ter bode tem ložje delal za zboljšanje vojske, ker se mu ne bode mogel podtikati namen, da dela le za svoje sebične namene. „Kreuzzeitung“ že piše, da bode nemška vojska morala resno računati s Ferronom, kateri bode jako zboljšal francosko vojno silo.

Novo ministerstvo so pa tudi v Rusiji z veseljem pozdravili. Posebno „Moskovskija Vjedomosti“ izjavile so se jako simpatično o novej vladi, katera bode nadaljevala dosedanje vladno politiko. hkratu pa tudi skrbela, da se kolikor se da, utrdi vojna sila Francije. Katkova list misli, da bode Boulanger lahko še vedno uplival na reformo vojske,

če tudi ni več minister. Prememba ministerstva na Francoskem bila je podobna premembi firme pri kakoj veliki trgovski hiši. Novo ministerstvo dobilo bode veliko večino v zbornici in s tem se bode povečal upliv Francije na evropsko politiko. Pa tudi z novim vojnim ministrom so v Rusiji jako zadovoljni. Nek ruski list trdi, da general Ferron jako čista rusko državo ter je ravno nameraval potovati v Rusijo, da se bolj seznani z ruskimi zadevami, pa ga je zadržalo imenovanje vojnim ministrom. Sploh se je pokazalo, da so novci, katere je potratila nemška vlada, da izpodrine Boulangerja, zavrženi.

Ker se na ta način Bismarcku ni posrečil namen, hoče ga doseči drugače. Kakor na povelje začeli so nemški listi pisati, da se bode sedaj dobro razmerje mej Rusijo in Francijo razdelilo, ker na Nevi morajo vendar spoznati, da se Rusija na Francijo ne more zanašati, ker na Francoskem ni nobene stalnosti. S tem hočejo dati Rusiji migljaj, da naj se nikar ne brati s Francozi. Hkratu so pa mej svet poslali vest, da se snidejo trije cesarji. S tem so nekako hoteli mimogrede potipati, če neso v Peterburgu pripravljeni premeniti politike, ter zopet bolj se približati Nemčiji. Pa tudi drugače si nekda skuša Bismarck pridobiti naklonjenost mogočne sosedne države. Govori se, da je nemški poslanik v Belemgradu nekoliko pripomogel, da je prišel Rusiji prijazni Ristić na krmilo, če tudi to avstrijskim diplomatskim krogom ni ugajalo.

Kakor se pa kaže, imajo v Rusiji za vsa nemška laskanja glava ušesa. Ruski oficijozni listi še vedno trdijo, da je najbolje, da si Rusija obdrži svobodo delovanja, ter se ne veže na nobeno stran. Oficijozni „Nord“ še posebne važnosti ne pripisuje prevratu v Belemgradu, kakor bi hotel pokazati, da usluga, katero je storila Nemčija Rusiji, ni tako velika, da bi zaradi tega morali v Peterburgu preminjati vnanjo politiko, če je sploh res, da je nemški poslanik kaj k temu preobratu pripomogel.

Nemška diplomacija pa ne dela samo v Peterburgu, ampak tudi v Parizu. Ker si s tem ni dosti pomagala, da je odstranjen Boulanger, začela je delovati proti predsedniku republike Grevyju. Rada bi, da bi prišel na njegovo mesto Ferry, kateri je baje prijaznejši Nemčiji in hkratu naudušen za kolonijalno politiko. Knez Bismarck se nadeja, da bode Ferry zasukal vso francosko politiko v drug tir, da bode vso pozornost Francije obrnil zopet na izvenevropske dežele.

Neko rodbinsko razmero Grevyjevo porablja v svoj prid nemška diplomacija. Podkupljeno časopisje isto stvar razpravlja na dolgo in široko, da bi le izrinilo starega in značajnega rodoljuba z važnega mesta. Se li to bode posrečilo nemškim spletkam, pač dvomimo.

Da bi se ta nakana tudi posrečila, se ne ve, bode li Nemčija s tem kaj na boljem. Ferry je znan kot energičen mož in tudi dobro pozna vse odnose, ker je že večkrat ministroval. Najbrž je že spoznal, da je baš kolonijalna politika škodljiva, če se predaleč tira. Tako bi najbrž več ne zagazil v isto zmoto, kakor je kot ministerski predsednik. Gledal bode temveč, da bi se pod njegovim pred-

je vladala tolika tišina, da se je lahko štel vsak dihljej speče bolnice. Tudi zunaj hiše ni bilo najmanjšega ropota, kajti ljubezen čuvala je krog in krog hiše, in vsaka stopinja v bližini je bila lahnejša in vsak močni glas je pojema. Naposled se je v durih pokazal goreč zjokan obraz in Ivan je v samih nogovicah previdno ustupil ter se k prisotnim prisedel. Zopet je sledil prestanek. Naposled so se pa še jedenkrat odprle lepe sinje oči ter se z ljubečimi srčnimi pogledi ozirale po zbrani skupini. Ne oko nasproti očesu, ampak duša nasproti duši stali so tu ter se zadnjikrat poslovili od nje, ki bode trenotek pozneje breztelesni duh. Sapa je pojemala, sinje oči so se zaprle, tenko so poslušali, slišali niso več dihljeja in zmagonosna slava se je razlila po nje obrazku.

Kot bi ločujoč duh, čegar odsev je na umrjočem obličju ostal, še vedno plaval krog nje, postajali so nekaj časa popolnem mirni pri njej. Potem se je Ivan zavedal strašnega dogodka ter se je iz sobe pognal z glasnim krikom srčne žalosti. Lidija je ostala, obraz zakrivši v materinem naročju, Mabel pa je pajčolan potegnila prek obraza ter je tihoma iz sobe hitela.

Majhna deklica, ki je bila v zatuhlem mestnem zraku rojena ter je v tesni mračni ulici poginila,

ne bode zadnjega spanja spala v tej temni ječi. Pokopali so jo na mirnem brdu, kjer so divje cvetke in razna trava na mali gomili rastle, kjer so tiči in žužki nad njo peli in črčeli in kjer je šumljanje tekoče vode poslušala.

„Ali jo pokopljete sredi mestnih revežev?“ vprašal je mlekarče rudečeličnega voznika ter je z glavo pomenljivo pomigal proti praznemu oknu. Oven Dovst, kajti to je bilo ime voznikovo, bal se je tega, a videlo se mu je, da ga žali.

Izrekel je le misel kričajočega mlekarčeta, ki pa je imel toli veliko in občutno srce, kot je bil njegov glas debel in glasen. „V kotu očetovega mlekaršča je malo holandsko pokopališče“, rekel je dečko. „Visi proti reki ter je sedaj opuščeno. Le redkoma ljudje tja prihajajo. Prostora je še dovolj za marsikaterega ljubeznjivega otroka. Povej jim to. Če se udovi predlog dopada, pridi drevi s konji ven in jaz sam te z matiko počakam.“

Tako se je zgodilo, da niso najete roke izkopale male jame.

„Ljubi Bog nam je ohranil Jakca, vite, prav šest mesecev je“, rekel je bled mizar ženi v bližnji rokodelnici, „in tu še stoji truga, katero sem delal, ki si ga umirati gledala. Mnogokrat sem se nad njo jokaj; pogledavši jo sem večkrat mislil, naj me

spominja blagoslova božjega, ki mi je sinka ohranil. Sedaj pa sem sklenil stran jo dati. Če se nikdo ne spotika, hotel bi svetlolaso deklico, ki se je vsakomu prijazno smehljala, položiti v trugo, katero sem bil sinku naredil. Les je dober, in vsak žebelj sem sam zabil. Kako pa bi bilo, ko bi ti tja šla ter udovo govorila. Žena, veš, prijazno govori z njo, kajti umrl jej je otrok; uboga duša!“

Mabel je poslala sela ter jim je vse mogoče ponudila; a zgodilo se je bilo že vse, kar ljubezen storiti more. Skromni sosedje so me seboj tekmovali, da bi rodovino tolažili in spomin na angeljskega otroka primerno častili.

Pogreb bil je napovedan dan pred določenim odhodom Mabeli iz Novega Jorka; in rano je bila došla. Hiša je bila mirna in lepo urejena; ustopila je v prodajalnico, a zvonec bil je pregrnen ter ni zvonil. V prazni kuhinji je ležal otrok kot bi v prebeli obleki sladko spaval. Ročice so bile prek prsij sklenene, sladko smehljanje je že vedno lepšalo njega obličje, s katerega se je bila bolečina za zmerom umaknila. Smrt ni le duše poveljčala, ampak tudi umrjoče telo je ponebesila.

„Ni je tukaj — ustala je“, rekel je tih svečan glas tik Mabeli.

(Dalje prih.)

sedstvom Francija doma okrepčala, kolonije, katere je dosedaj pridobila, pa bolje organizovala, da bode tudi iz njih dobivala pomoči, vojakov in denarjev, ko pride do boja z Nemci.

Vsekako pa bi tudi Ferry, prišedši na krmilo, — kar pa je sedaj le sangvinično upanje Nemčije, nikakor ne mogel ravnati samo po svoji glavi, marveč bi moral v poštev jemati javno mnenje, katero pa je Nemčiji skrajno sovražno.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. junija.

Načrt zakona o omejenji krošnjarstva, kateri so izdelala ministerstva trgovine, pravosodja in financ, se je bil predložil političnim oblastvom, da se izjavijo o njem. Skoro vsa oblastva so se izrekla za omejenji načrt. Posebno so pa poudarjala, da se naj še omeji krošnjarstvo po mestih in vsekako prepove krošnjarjem prodajati ure in dragocenosti. Pogajanja z Ogersko o tej zadevi pa neso še končana.

Vnanje države.

„Köln. Ztg.“ piše se z Dunaja, da se v **Srbiji** stvari za **Avstrijo** vedno neugodnejše razvijajo, posebno ker je imenovan polkovnik Sava Grujić, poslanik v Peterburgu, vojnim ministrom. Da je Ristić pustil Milana Bogičevića poslancem na Dunaji, je za Avstrijo le slaba tolažba. Kralj, na katerega se Avstrija v sili hoče opirati, postal je nesamovoljno orodje v rokah Perzijanija. Že vrabci žvižgajo po strehah, kako neumnost je naredil kralj Milan, po borzi se pa širi vest, da se kralj Milan še vedno misli ločiti od svoje žene. Nova srbska vlada pa vest o tem malašč razširja, da bi pripravila kralja ob vse zaupanje pri narodu. Avstrija se je v Srbiji opirala tudi na lastno narodno-gospodarsko silo, toda tudi v tem oziru že deluje Rusija proti Avstriji, kajti Gagarinova parobrodna družba je že raztegnila svojo vožnjo do Belega grada. Ko se otvori orijentske železnice, dobi Srbija odprto pot do Soluna. — Ta dopis nemškega lista pač dokazuje, da res v Belemgradu pojema nemški in madjarski upliv. Kar se pa tiče narodnogospodarske politike, bode, mislimo, naša država že še lahko varovala svoje prave koristi, če bode modro postopala. Gospodariti pa Nemci in Madjari v Belemgradu ne bodo več mogli. — Kralj Milan prišel je na Dunaj v soboto popoldne. Na kolodvoru so ga pozdravili namestnik, deželni poveljnik, policijski predsednik, srbski poslanik, rumunski in italijanski vojaški atašé. Godba častne stotnije zaigrala je pri prihodu vlaka srbsko himno. Kralj je bil v polkovniške uniformi svojega avstrijskega polka. Ko so se mu predstave navzočne osebe, odpeljal se je kralj na dvor, kjer ga je vsprejel cesar.

V Carigradu se je sestavila komisija, katera se bode posvetovala, kako naj **Turčija** nadalje postopa nasproti bolgarskemu vprašanju. Tej komisiji predseduje veliki vezir Kiamil paša, in njeni člani so državni predsednik Anzifi paša, minister vnanih zadev Said paša in pravosodni minister Dževdet paša.

Rumunska vlada se dosti ne zmeni za spremembo vlade v Srbiji. Sprva so se v Bukareštu bali, da bode sprememba srbske vlade imela slab upliv na srbsko-bolgarske odnose, in vsled tega morda prouzročila važne premembe na Balkanu. Sedaj so se pa v Bukareštu preverili, da Ristić hoče z vsemi državami ohraniti dobre odnose.

Izid občinskih volitev v Rimu je jako poparil **italijanske** liberalce. Pokazal je, kaka nevarnost jim preti, ko bi se klerikalna stranka začela udeleževati tudi političnih volitev. Zbornica dobila bi vse drugo lice. Taka zbornica seveda bi zmatrala za prvo svojo dolžnost sporazumeti so s papežem. Ker so zmerni elementi liberalne stranke tudi za sporazumljenje z Vatikanom, je itak upati, da se bode v kratkem dognalo sporazumljenje mej Vatikanom in Kvirinalom. Najbrž se bode na obeh straneh nekoliko prijenjalo, pa se bode napravil kompromis.

Nemški polki, kateri so v Alzaciji in Loreni, dobili so povelje, da smejo le izjemno Alzačane in Lorenčane vzprejemati kot prostovoljce. Alzačani in Lorenčani naj prostovoljno ustopajo v druge polke. Dosedaj so mnogi Alzačani samo zategadelj prostovoljno šli k vojakom, da so mogli prosto si izbirati polk, v katerem bodo služili. Po mnogih vojašnicah so bile cele francoske kolonije, in germanizujoči upliv vojaškega službovanja se je popolnem izgubljal.

Švedski vojni minister Ryding je odstopil, ker državni zbor ni hotel dovoliti povišanja vojnega budgeta. Vojni minister je zahteval 50.000 kron za utrjenje Waberga, 86.000 kron za osnovo trdnavsko-topniškega oddelka za trdnjavo Wacholm-Oscar-Fredriksberg in 150.000 kron za voditev vojaških imenikov. Državni zbor je pa za voditev vojaških imenikov dovolil le polovico zahtevane vsote. Vojni minister je bil pa še posebno nevoljen, da je državni zbor dovolil brez ugovora pomorskemu ministru tri milijone kron za zgradbo velike oklopnice, dočim se njemu brani dovoliti potrebne vsote za zboljšanje vojske.

Kakor se piše „Pol. Corr.“ iz Pariza, ni misliti, da bi francoska vlada kaj prijenjala v **egiptskem** vprašanju. Francozi sicer priznavajo, da imajo Angleži pravico do precejšnjega upliva v Egiptu, nikakor pa ne bodo dopuščali, da bi Angleži v Egiptu gospodarili sami kakorkoli bi hoteli. „Pol. Corr.“ piše se iz Carigrada, da sta res francoski in ruski veleposlanik izročila energični noti zastran egiptskega vprašanja. Z vojno naravnost nista pretila. Brž potem, ko sta veleposlanika izročila noti, sešel se je izredni ministerski svet. Kaj je sklenil, se ne vé. Skoro gotovo je pa, da sultan sedaj angleško-turške pogodbe zastran Egipta ratifikoval ne bode.

Dopisi.

Iz Leskovca pri Krškem, 25. junija. [Izv. dopis.] Prečitavši Vašo opazko pod dopisom iz Leskovca dne 16. junija zapel sem prav po tistem znano narodno: Ljub'ca, kdo bo tebe troštal? — In v istini, gospod urednik, slabo ste nas „potrošali“ radi naše pošte. No, pa ne bodite preveč ponosni na Vašo opazko, — saj nam je itak prepozno došla. Preteklo nedeljo, namreč mej prvo mašo, imel sem zopet priliko zapeti (jaz namreč zelo rad pojem, — ako me nobeden ne posluša) znano nemško: „Der Wenzel kommt, — der Wenzel ist schon da“, in to iz tehtnega uzroka, kajti po „placi“ — (tudi „plac“ imamo v Leskovci, na katerega sredi se ne ponaša Bog vé kako umetno izdelan vodomet, — kaj še? — le prijazen virček duhteče gnojnice odceja se radi že pred leti nedodelanega kanala prav počasi proti klancu) — po tem „placi“ torej stopal je počasnih korakov naš občinski sluga Vencelj. Po končani službi božji zleze isti na cerkveno ograjo, natakne očala na nos, — mož je že star — ter nam svečanim glasom „daje na znanje“, da je v Leskovci razpisana pošarska služba pod temi in temi pogoji. — In tako smo jo dobili nezaželjeno in nepričakovano pošto.

Ko bi mi Leskovčani sploh ne bili toli trmast, prihranili bi si bili lahko par kolkov, papirja in časa radi prošnji in rekurzov zoper pošto. Ubogati bi imeli namreč našega Jeana; — nekateri mu tudi kar Žandel ali pa „parjatu“ pravijo, kateri poslednji priimek si je pošteno prislužil s tem, da vsacega priprostega človeka nazivlje tem imenom. Naš Jean tedaj, kateremu imamo v prvi vrsti hvaležni biti za novo pošto, izrazil se je baje samosvestno: „Kaj vendar mislite, da delate proti meni in pošti? — to je ravno tako, kakor bi se hoteli z bikom bósti.“ Jeli imel pri tej priložnosti v mislih Schiller-jevega „Stier von Uri“ ali pa kakega drugega plemenega bika, to sam Bog zna in pa „parjatu“, — mi pa smo se vnovič prepričali o istinosti pregovora, da z bilkom se res ni dobro bósti.

Predno pa končam, g. urednik, povedati Vam hočem še nekaj. — Pred kakimi šestimi leti prosil je tukajšen trgovec, ki je sedaj nekje na Štajerskem, da bi se mu pred njegovo prodajalnico dovolilo napraviti poštno skrinjico. Mar mislite, g. urednik, da se mu je prošnja uslišala? Kaj še?! — Tempora mutantur; zdaj pa dobimo pošto in ž njo vred menda tudi že pred šestimi leti zaželjeno — poštno skrinjico. Tako je na tem čudnem svetu; dr. Ahasverus bi rekel, na tem „zakajenem svetu“, česar pa jaz ne smem reči, ker sam rad pálim. Z Bogom, g. urednik!

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za zgradbo šole v Božakovem 200 gld.

— (Imenovanje.) Gosp. Ivan Šašel, župni upravitelj v Adlešičah, imenovan je dopisovateljem c. kr. osrednje komisije za umetelne in zgodovinske spomenike.

— (Gosp. A. Bezenšek,) o katerem smo bili v št. 125 izvestili, da se je že preselil v Celovec, da prevzame uredništvo „Mira“, javlja nam v pismu iz Plovdiva, da so res o tem dogovori, da pa še neso dognani. Od druge strani ima g. Bezenšek tudi razprave z bolgarsko vlado, katerih pri sedanjih okolištinah ni mogoče skoro izvršiti. Zatorej ostane še za nedoločen čas v Bolgarski.

— (Ustopnice k skupnemu obedu) pri slavnosti v spomin dr. L. Tomana v Kamni Gorici dne 3. julija t. l. dobivajo se, kakor smo že omenili, po **1 gld.** za obed in godbo pri čitalniškem kustosu in pri odboru „Pisateljskega podpornega društva“, oziroma pri društvenem tajniku g. prof. Raiči. Ker le tisti sme gotovo računati na obed, kdor se izkaže z „ustopnico“,

opozarja se p. n. občinstvo, da se brzo oglasa za ustopnice.

— (Pesnik S. Gregorčič) prodal je I. zvezka tretjo izdajo in vse druge izdaje in pa II. zvezek svojih poezij g. I. Gorupu, veletržcu na Reki, za 3000 gld. Drugi zvezek Gregorčičevih poezij izide začetkom prihodnjega leta.

— (Trgovinska in obrtniška zbornica) bo imela dne 28. junija ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo s tem-le dnevnim redom: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo o delovanju. 3. Poročilo v volitvi zvedencev, kateri bi pregledovali stroje v predilnicah. 4. Poročilo zadevajoče upis firme nekega trgovca z lesom. 5. Poročilo o tržnem redu in tržni tarifi za semnje v Moravčah. 6. Poročilo o prošnji za preložitve okrajne ceste Vagensperk. 7. Poročilo o napravi telegrafske postaje v Krški vasi. 8. Poročilo o pravilih mesarske zadruge v Ljubljani. 9. Poročilo o prošnji za postajico v Preserji. 10. Poročilo o preložitvi jednega semnja. 11. So li „luter“, melisovec in Hofmanove kapljice šteti mej opojne žgane pijače?

— (Prememba v posesti.) Mestnega komisarja g. J. Tomca hišo v Hrenovih ulicah št. 6 kupila je „Marijina bratovščina“ za 5000 gld. ter bode v tej hiši napravila zavetišče ubožnim družvenikom, v prvi vrsti družabnicam.

— (Jalenova hiša) na sv. Petra predmestju prodala se je danes na javni dražbi za 23.000 gld. Kupil jo je ravnatelj rudnika v Litiji.

— (Šišenska čitalnica) priredila nam je včeraj na vrtu Koslerjeve pivarne „spomladansko veselico“. Dasi je bil naslov malo „post festum“, je zabava občinstvu vendar dobro ugajala. Vojaška godba domačega pešpolka št. 17 je pridno in vro svirala, moški in mešani zbor pa nam je pronašal 6 točk, mej katerimi je bila dr. B. Ipavca „Lahko noč“ izvestno najboljša. Poleg glasbenega vzporeda bilo je kegljanje za dobitke, streljanje in loterija, torej zabava na vse strani, občinstva pa znatno manj, nego druga leta.

— (Rimski sarkofag) so preteklo soboto srečno dvignili iz zemlje in odpeljali v Rudolfinum. Pri tej priliki se je pokazalo, da je sicer jako masivni kamen tudi spodaj z železom zvezan, železne klampe pa s svinčenim zalite. — Okostnica, ki je bila v sarkofagu, je ženska. Jako zanimivo je gotovo to, da so se pri tej okostnici, ki je ležala nad 1500 let v kamnenem grobu, našli še temno-rujavi lasje, pomešani z zlatimi nitkami. Pod okostnico našli so bronast denar, katerega pa doslej še neso določili. Najdeni steklenici sta jako zanimivi, kajti Rudolfinum ima pač mnogo solznih steklenic, jednakih pa še ne. Našli so tudi dve svetilki od rudečegline, jedna z napisom „Octavi“, druga pa z napisom „Fortis.“

— (Ribja kuga.) Kakor pred par leti mej račjim rodod, tako razsaja sedaj v Sotli kuga mej ribami in preti, da uniči ves ribji rod. Sotla imela je veliko in lepih rib, znamenite so bile zlasti okusne in velike ščuke, sedaj pa je vse to že — pretekli čas.

— (Trtna uš) po Bizelskem strahovito napreduje. Vinogradi nemajo več sveže zelene boje, vse je že sedaj, ob cvetji, rumeno, ovenelo. Veščaki računajo, da ima Bizelsko vsled trtno uši že sedaj na leto po 70.000 gld. manj dohodkov nego poprej.

— (Popravek.) Popis vinarske zadruge v Dornbergu, v sobotni številki našega lista, povzet je Goriškemu „Gospodarskemu listu“, ne pa „Kmetovalcu“, kakor je bilo po pomoti tiskano.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 27. junija. „Morning Post“: Poslanik Montebello zažugal je Porti, da bode, ako se potrdi konvencija z Angleško, pretrgal diplomatske zveze ter zopet povzel francoske terjatve zaradi varstva božjega groba. Rusija, v sporazumljenju s Francosko delujoča, zahteva kos ozemlja proti Erzerumu, kot odškodnino za sedanji položaj v Bolgarski in v Egiptu. Porta je na to vprašala angleško vlado, se li sme zanašati, da se bode cyperska konvencija dejanski izvela, ako se angleško-turški dogovor potrdi. Odgovora še ni.

Dunaj 26. junija. Kralj srbski vsprejel dopoldne grofa Kalnokyja v dve uri trajajoči avdijenciji. Popoldne bil kralju srbskemu na čast pri cesarji obed, pri katerem so bili tudi grof Kalnoky, sekcijski načelnik Szögyenyi, srbski poslanik Bogičević, avstro-ogerski po-

slanik v Belemgradu, baron Hengelmüller, srb-skega kralja spremstvo in dvorni dostojanstveniki. V petek vrne se kralj v Beligrad.

Bruselj 26. junija. „Nord“ javlja, da je ruska vlada Ristića opozorila, naj Avstro-Ogerske nikakor ne izzivlje.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec in onim, ki potrebujejo kako čistilo krvi, priporočati so pristi „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (19—5)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—68)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnica upravnistva: G. J. Solnce, Owatonna, Minn., Amerika. Vaša naročnina je potekla 15. junija 1887.

Loterijsne srečke 25. junija.
Na Dunaji: 86, 85, 88, 28, 33.
V Gradci: 67, 72, 7, 77, 52.

Tuji:
26. junija.
Pri **Stenm:** Steinitz iz Berlina. — Ehrenthal, Friedmann, Vetter z Dunaja. — Domladiš iz Ilirske Bistrice.
Pri **Mallet:** Hönle iz Augsburga. — Gesch iz Poldersama. — Hawel iz Dolenje vasi. — Fischer, Pfefferer iz Mokronoga. — Lingg vit. iz Ljubljane.
Pri **Virantu:** Faber iz Kočevja. — Grebenc iz Velikih Lasic. — Lavšin iz St. Vida. — Gruden s Turjaka. — Sežun iz Ljubljane. — Dolčini iz Trsta. — Skala iz Pulja.

Pri **avstrijskem cesarju:** Harb iz Ljubna.
Pri **južnem kolodvoru:** Ellenberg z Dunaja. — Schalk iz Sevnice. — Bizjak iz Mokrouga. — Goljeviček iz Gorice.

Umrli so v Ljubljani:
25. junija: Leopold Ling, pl. Lingenfeld, umirovljeni c. kr. major, 66 let, Fran Josipa cesta št. 7, za spridenjem želodca.
V deželnej bolnici:
23. junija: Jurij Černe, gostač, 67 let, za oslabljenjem.

Tržne cene v Ljubljani
dné 25. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	731	Špeh poveljen, kgr.	64
Bež,	471	Surovo maslo,	90
Ječmen,	422	Jajce, jedno,	25
Oves,	292	Mleko, liter	8
Ajda,	390	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	471	Telečje	50
Koruz,	520	Svinjsko	60
Krompir,	232	Koštrunovo	36
Leča,	11	Pišanec	60
Grah,	13	Goldb	20
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	160
Maalo, kgr.	1	Slama,	205
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6
Špeh frišen,	60	„ mehka,	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. junija	7. zjutraj	739.52 mm.	20.0° C	sl. sev.	d. jas.	
	2. pop.	737.74 mm.	26.4° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.94 mm.	20.0° C	sl. jz.	jas.	
26. junija	7. zjutraj	735.72 mm.	20.4° C	brezv.	jas.	0.10 mm.
	2. pop.	733.24 mm.	26.8° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	733.54 mm.	19.2° C	brezv.	obl. dežja.	

Srednja temperatura 22.1° in 22.1°, za 3.8° in 3.3° nad normalom.

Dunajska borza
dne 27. junija t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.25	gld. 81.20
Srebrna renta	82.40	82.55
Zlata renta	112.40	112.50
5% marcna renta	96.85	96.90
Akcije narodne banke	88.4	88.3
Kreditne akcije	283	283.10
London	126.50	126.55
Srebro	—	—
Napol.	10.03	10.03
C. kr. cekini	5.96	5.95
Nemške marke	62.15	62.17 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	101	95
Ogerska papirna renta 5%	87	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	231	25

Zahvala.
Vsem, ki so spremili mojo nepozabljivo hči
ANTONIJO
v tako mnogobrojnem številu k zadnjemu počitku, posebno preč. duhovščini, darovateljem prelepih vencev, nosilec vencev, gg. pevcev za ganljivo petje, izrekam najiskrenejšo zahvalo.
Ježica, dne 25. junija 1887.
(476) Ign. Cunder.

Št. 4184. (474—1)
Stenografi
za slovenske in nemške razprave v prihodnjem deželnem zboru kranjskem se vsprejmo z dobrimi pogoji. Za to oglasiti se je pri **tajništvu deželnega odbora do konca avgusta 1887.**

Učenec,
močan, dobrih starišev, slovenskega in nemškega jezika zmožen, se takoj vsprejme v prodajalnice barv.
Natančneje se izve pri **A. Hauptmann-u v semeniškem poslopji, Ljubljana.**
(475—1)

Ad št. 87. (461—2)
M. šol. sv.

Natečaj.
Na tukajšnji dekliški ljudski šoli je popolniti službo **podučiteljice.**
Tej službi pripada letna plača 500 gld. in pravica do postavnih službenih doklad.
Prosilke za to službo imajo svoje prošnje z dokazili o učiteljski sposobnosti za pouk v obeh deželnih jezikih in o dozdanjem službovanji, ako se nahajajo v dejanski učiteljski službi, potom predstojacega c. kr. okrajnega šolskega sveta **vsaj do 25. julija 1887** uložiti pri podpisnem c. kr. mestnem šolskem svetu.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,
v 21. dan junija 1887.
Prvosednik: Grasselli m./p

P. n. občinstvu priporočam svojo zalogo sledečega blaga po **najnižjih cenah**, in sicer:
žagance in plohe smerekove, jelkove, borove in mecesnove vsake mere in vrste, drva 24", 30", 38" dolga, opeko za zid in streho, pesek za zidanje in apno ugašeno, dolomit-pesek za posipanje i. t. d. (39—5)
Z odličnim spoštovanjem

IVAN PETERCA.

Koroški Rimski vrelec,
popolnem brez vseh žvepljenih spojin, joda, bromovih in borovih solij, lahko prebavljiva, ukusna planinska voda, prirodno pristen. Pokazal se je posebno uspešen pri plučnem in kataru v črevih, pri boleznih želodca, mehurja in oblistij, — jako hna mizna voda brez vsakih sitnih nasledkov, ki vina ne počrni in mu tudi ne da slabega ukusa.
Glavno zalogo v Ljubljani ima
M. E. SUPAN, Dunajska cesta.
Pri Rimskem vrelcu — postaja južne železnice Prevali — je prijetno letovišče, okrepčujoč visokoplaninski zrak, cena stanovanja, restavracija, kopeli.
Uprava vrelca, pošta Gutenberg na Koroškem. (437—5)

VIZITNICE
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

BRATA EBERL
prodajata najboljšje in najcenejše
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—107)
LJUBLJANA. Za franciškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. **LJUBLJANA.**

Tovarna za kostne pridelke in lim
Luckmann-a & Bamberg-a
v Ljubljani
priporoča svoja zelo uspešno učinkujoča
umetna gnojiva, kostne moke in superfosfate
po najnižjih cenah.
Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.
(151—14)

Ravnokar je izšel prvi snopič
Josipa Stritar-ja
zbranih spisov
in se dobiva v podpisanej knjigarni.
Delo izide v 50 do 60 snopičih po 25 kr. Poština posebej.
(467—3) **J. Giontini v Ljubljani.**

Mlekarska zadruga v Ljubljani išče večšega
potovalnega agenta
za razprodajanje sira. Ponudbe vsprejema načelnistvo zadruga.
Ob jednem se naznanja, da je gospod trgovec **Wenzl na Glavnem trgu** prevzel prodajo mleka, masla (putra) in sira za mesto, da bode p. n. občinstvu v središču mesta omogočeno kupovati naše blago.
(477—1)

! Gostilničarjem na deželi !
priporočam razen eksportnega piva
dvojak
(Jako krepko pivo)
(Doppelbier)
iz pivovarne bratov Koslerjev v steklenicah po 1/10 litra. (462—5)
Zahtevajo naj se ceniti.
A. Mayer-jeva zaloga v Ljubljani.

Književna novost!
V **M. GERBER-jevi založbi v Ljubljani** izšla je ravnokar knjižica pod naslovom:
Pripovedke za mladino.
Poslovenil J. Markič.
Knjižica obsega dvanajst jako vabljivih, za mladino od 8. do 11. leta nabranih pripovedk, mej njimi: „Zabji kralj“ ali „Železni Henrik“, „Marijin otrok“, „Zvesti Ivan“, „Dobra kupčija“ itd.
Cena knjižice je naslednja: mehko vezana 16 kr., trdo vezana 24 kr., s pozlačenima platnicama 32 kr., okusno v platnu vezana 45 kr., po pošti 5 kr. več.
Dobiva se po ravno tisti ceni v vseh knjigarnah. (472—2)